

МАНІФЕСТ

ЧАС ЖІНОЧОГО ЛІДЕРСТВА

До Дня боротьби за права жінок та міжнародний мир

Ми, представниці жіночих громадських організацій, депутатки місцевих рад та очільниці громад, заявляємо про свою солідарність у боротьбі за права жінок в Україні. У зв'язку з викликами, перед якими постав весь світ і Україна, ми приєднуємося до порядку денного, оголошеного ООН до Дня боротьби за права жінок та міжнародний мир: «Жіноче лідерство: наближаючись до рівноправного майбутнього у світі в часи пандемії». Вже нині очевидно, що пандемія COVID-19 — глобальний виклик не лише для нашого здоров'я, але й для прав людини та спроможності держави їх забезпечувати. Пандемія та карантинні обмеження по-різному вплинули на жінок та чоловіків.

За будь-якої кризи страждають найбільш незахищені верстви населення. На жаль, в Україні до таких груп належать жінки — половина країни. Вони стали тими, хто частіше втрачали роботу, несли подвійний тягар обов'язків через догляд за дітьми і поєднання хатніх обов'язків з віддаленою роботою. Зрештою, під час карантину жінки заробляли менше. Вони першими опинилися на передовій боротьби з COVID-19, адже становлять 82% працівників сфери охорони здоров'я України. Більшість працівників сфери обслуговування — теж жінки, тож під час найсуворішого етапу карантину саме вони наражалися на більший ризик зараження.

Щодо ухвалення рішень для захисту та боротьби з коронавірусом, то жінок здебільшого усунули від цього процесу. Як відомо, що вищий рівень влади, то менше там жінок. Нині в українському уряді лише три міністерки. Загалом, жінки становлять лише 20% складу комітетів із питань координації протидії поширенню пандемії COVID-19. Вертикальна гендерна сегрегація відображена також на рівні медичних закладів по всій Україні, де жінки — це персонал середньої та нижчої ланки.

Важкі часи оприявнюють справжніх лідерів. І з'ясувалося, що такі лідери — це лідерки. Саме жінки виявилися більш ефективними в кризові часи. Це показує досвід країн, яким краще вдавалося впоратися зі спалахом COVID-19, зокрема Данії, Ефіопії, Ісландії, Німеччини, Нової Зеландії, Словаччини та Фінляндії, де на чолі урядів стоять жінки. Попри те, що Україна піднялася в Індексі гендерного розриву (Global Gender Gap Report) на шість сходинок і посіла 59-е місце, найгіршою в країні залишається ситуація із забезпеченням політичних прав жінок. Нині в українському парламенті майже 21% жінок, що не відповідає європейським стандартам гендерної рівності.

Незважаючи на значний поступ у запровадженні механізмів позитивної дії (40% гендерні квоти у виборчому законодавстві) жінки й досі стикаються з сексизмом та дискримінацією. Політика й досі залишається радше «чоловічим клубом». Ми переконані, що завдання, яке зараз є надважливим — забезпечити повну реалізацію

політичних прав жінок, домогтися, аби політика стала безпечною для жінок, а їхній досвід використовували на користь боротьби з коронакризою та розбудовою демократії в Україні. Усунення половини українського суспільства від процесу ухвалення рішень є помилковим, неефективним та несправедливим.

Марафон «Час жіночого лідерства» сьогодні об'єднав голоси жінок із усієї України. Це солідарний жест підтримки та об'єднання заради спільної мети — боротьби за права жінок, посилення жіночого лідерства та протидії сексизму. Разом ми сильніші.

Настав час жіночого лідерства!